

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: R. J., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 24.10.2016 proti
rozhodnutí žalované ze dne 5.10.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 5.10.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 17.6.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou *žalobou ze dne 24.10.2016* s připojenou kopií napadeného rozhodnutí a k výzvě soudu doplněnou dne 4.11.2016 se žalobce domáhal *přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 5.10.2016 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 17.6.2016, kterým mu přiznala od 26.2.2016 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 5.999,-Kč měsíčně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-jih ze dne 4.5.2016 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, když pokles jeho pracovní schopnosti činil 55%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 5.10.2016* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 29.9.2016 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že *žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně* dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který

omezuje duševní schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3d) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60%, kdy s ohledem na psychiatrický nálezn a také na somatické onemocnění byl zvolen střed vymezeného rozpětí, tj. 55%, proto námitkám žalobce požadujícího vyšší stupeň invalidity nebylo vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, když podle něho jeho zdravotní stav, který stručně popsal, odpovídá invaliditě třetího stupně a byl tedy chybně posouzen a to i v řízení o podaných námitkách, proto požadoval nové posouzení zdravotního stavu a i zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-jih vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 4.5.2016 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 29.9.2016 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je *zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3d) přílohy vyhlášky*, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 55%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla zvýšena; datum vzniku invalidity stanoveno dnem 26.2.2016 (*propuštění z Psychiatrické nemocnice Dobřany*), platnost posudku: 31.5.2017.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 28.11.2016 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**). Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 5.10.2016 bylo žalobci doručeno dne 12.10.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie po jednání konaném dne 16.2.2017, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně* podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Komise konstatovala u žalobce dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření psychiatrem při jednání komise, jehož rozhodující příčinou je schizotypální porucha osobnosti v koincidenci s intelektem na hranici pásma podprůměru a lehké mentální retardace s expresivní dysfázií. Dle komise se u žalobce jedná o těžké funkční postižení uvedené v kapitole V, položce 7c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%; není důvod pro použití § 3 ani § 4 odstavce 1 citované

vyhlášky. Klinický stav odpovídá těžkému postižení s těžkým narušením výkonu většiny denních aktivit, s těžkým narušením adaptability, jedná se o stav s vážnou duševní poruchou, psychopatologické projevy jsou blízké vážné duševní poruše, schizotypní poruše. Žalobce není schopen pracovního zařazení. Datum vzniku invalidity třetího stupně komise stanovila psychiatrickým nálezem propouštěcí zprávy z hospitalizace v PN Dobřany ze dne 26.2.2016, který prokázal schizotypální poruchu, intelekt na hranici pásma podprůměru a lehké mentální retardace, expresivní dysfázii. Komise uvedla, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-jih a ani námitkového řízení ve smyslu nepřiznání invalidity třetího stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole V, položce 3d) a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 55%. Vzhledem k prokazatelnému těžkému funkčnímu postižení vyplývajícím z doložených lékařských nálezů a z vyšetření psychiatrem při jednání komise je odůvodněné přiznání invalidity třetího stupně, proto jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu stanovila komise schizotypální poruchu osobnosti uvedenou v kapitole V, položce 7c) přílohy vyhlášky; *dobu platnosti* (lhůta kontrolní lékařské prohlídky): 1.2.2020. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že *dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky* v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Naproti tomu *dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky* v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro toto zvýšení či snížení nebyly v této věci shledány, jak je uvedeno shora.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (v této věci stav ke dni 5.10.2016), a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal přiznání vyššího stupně invalidity. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 16.2.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce od 26.2.2016 invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze pro invaliditu druhého stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 5.10.2016 i předcházející rozhodnutí ze dne 17.6.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobce sice od stejného data ke vzniku invalidity, ale k poklesu míry pracovní schopnosti nikoli pouze o 55%, ale o 70%, tudíž se jednalo o invaliditu třetího nikoli druhého stupně. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-jih a poté na ČSSZ (*pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 55%*).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 26.2.2016 invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 16.2.2017, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 110/2016-31 ze dne 29.3.2017, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně

invalidity by byla vydala žalovaná i v případě takového zjištění již na základě posouzení OSSZ Plzeň-jih, tak i v řízení o námitkách. *Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.*

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce nepožadoval náklady řízení, proto žádnému z účastníků nebyly přiznány.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. března 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně